

Київський Політехнік

Заснована 21 квітня 1927 р.

№29-30

(3405-3406)

22 вересня
2022 р.

Виходить
двічі на місяць
Безкоштовно

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Вітаємо!

Вітаємо ректора КПІ ім. Ігоря Сікорського академіка НАН України Михайла Згурівського з присудженням йому ступеня Почесного доктора Познанського університету технологій.

Ініціатива надати Михайлові Згурівському ступінь доктора *honoris causa* Познанської політехніки належала колективу електротехнічного факультету цього польського університету. Ректор КПІ отримав його за видатні наукові досягнення в галузі кібернетики, системного аналізу й теорії прийняття рішень, а також за багаторічну співпрацю з міжнародною академічною спільнотою.

Відзнаки Почесного доктора Познанської політехніки було вручено Михайлові Згурівському на урочистому засіданні Академічного сенату Познанського університету технологій 14 вересня.

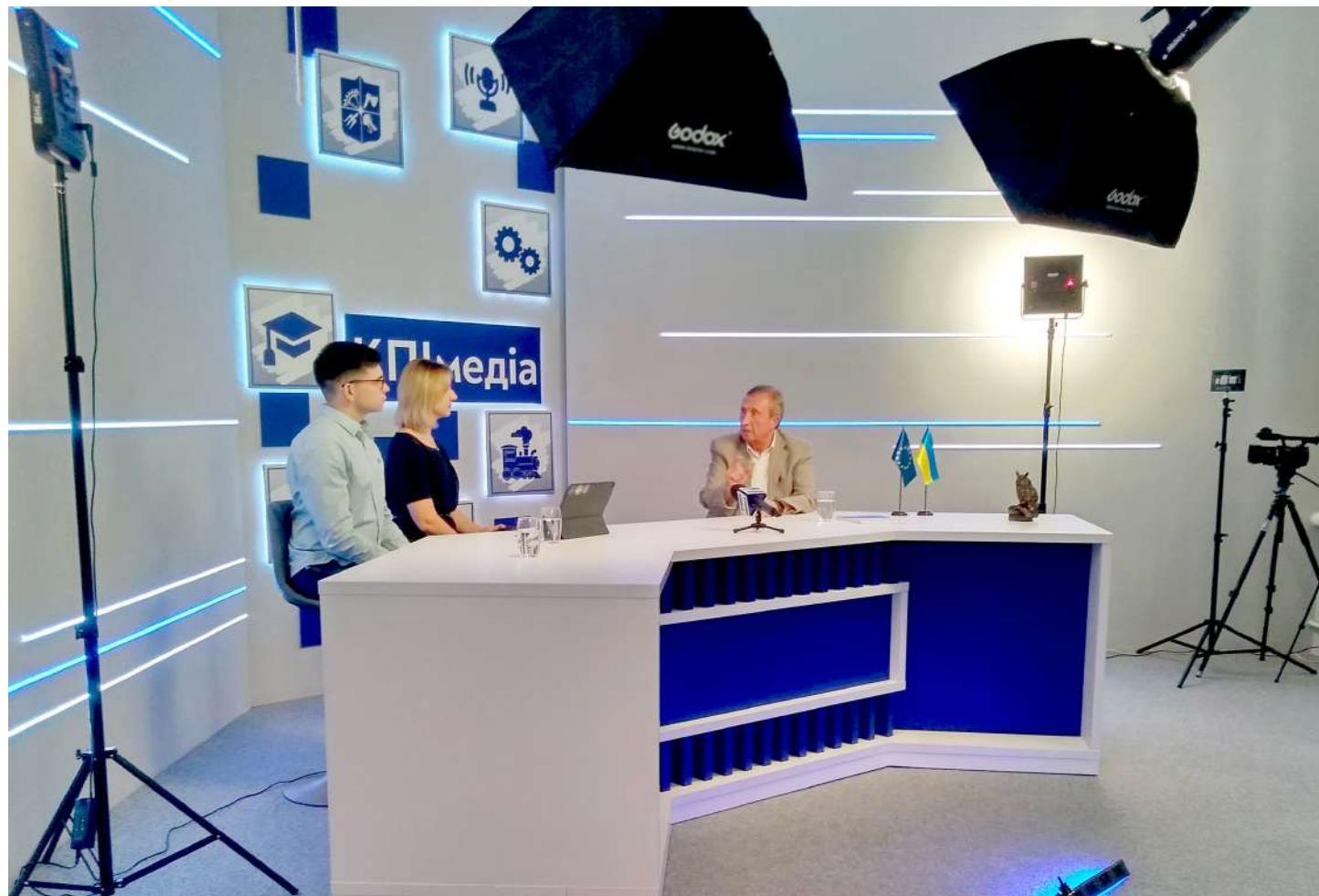
Після церемонії нагородження Михайло Згурівський прочитав для присутніх номінаційну лекцію про глобальні тренди зростання конфліктності у світі, виявлені в результаті застосування методів інтелектуального аналізу великих даних і системного аналізу.

У новий навчальний рік – з власною телестудією!

Напередодні початку нового навчального року в КПІ ім. Ігоря Сікорського розпочала роботу власна університетська телестудія. Вона працюватиме в історичному корпусі №1. Відтепер політехніки мають майданчик для інтерв'ю з цікавими особистостями, обговорення найнагальніших питань, експериментів з форматами трансляцій і реалізації відеопроектів. На глядачів чекають прямі ефіри з гостями та викладачами університету, нові навчальні програми, інформація про перебіг життя в університеті з перших уст.

Гостем першої передачі, що транслювалася зі студії в день її відкриття 31 серпня, був ректор університету академік НАН України Михайло Згурівський. Він розповів про особливості освітнього процесу під час війни, про результати цьогорічної вступної кампанії, про підсумки року, що завершився, про організацію наукових досліджень у КПІ, про проблеми, з якими вперше з часів Другої світової війни зіткнувся університет, і про те, як вони долаються, та багато про що ще. Також гостями студії стали волонтери, які брали активну участь в організації та забезпеченні "великого переселення", тобто переміщення студентів з тих гуртожитків, які не обладнані укриттями, до тих, що мають все необхідне для того, щоб гарантувати мешканцям безпеку. Програму цю в запису можна подивитися на університетському сайті за адресою: <https://kpi.ua/index.php/node/19466>.

Провели перший ефір студенти університету Дар'я Фисун (ФЛ) та Іван Загорулько (ФЕЛ). До речі, саме студенти ввестимуть передачі й надалі. На посаді ведучих було оголошено кастинг, і охочих спробувати свої сили в цій справі виявилося в університеті неочікувано багато. Причому це не лише студенти, які навчаються в Навчально-науковому видавничо-поліграфічному інституті за спеціальністю "Журналістика", але й ті, хто здобуває вищу освіту в НН ММІ,

НН ІЕЕ, НН ІАТ та в інших інститутах і на факультетах КПІ. Звичайно, всіх, хто спілкуватиметься з гостями за студійним столом, перед цим навчатимуть. У пресслужбі працюють люди, які мають за плечима не один рік роботи на центральних телеканалах, – на ICTV, 5 каналі, 1+1, СТБ і телеканалі "Київ", – отож їм є чим поділитися з майбутніми колегами.

Студія має стильний і сучасний дизайн. Як повідомила нашій газеті пресслужба, його розробляли власними силами, адже послуги сучасних дизайнерських компаній коштують недешево, особливо для бюджетної установи, якою є університет. Тим-то малювали ескізи, змінювали та доповнювали варіанти оформлення студії

самі працівники пресслужби спільно зі студентами. Навіть дизайнерський стіл розробили та намалювали самі! А фарбували студію в корпоративні синій та білий кольори університету, штукатурили, прокладали нову електропроводку, зварювали і монтували ферми для освітлювального обладнання працівники господарських підрозділів КПІ.

Студія має дві зони, але за потребою їх кількість може бути збільшено до трьох. Щоправда, в день відкриття використовувалася лише одна – повністю готова. Дві інші поки що перебувають у стадії розробки. Планується оголосити конкурс серед студентів на кращий варіант їхнього оформлення. Головна вимога – щоб було

комфортно для студентів, стильно та молодіжно.

Звісно, нова студія використовуватиметься не лише для запису і трансляції передач, підготовлених КПІмедіа, але й для проведення занять і практики для студентів, які здобувають фах журналіста або навчаються на інших факультетах, випускники яких можуть працювати на телебаченні.

Прямі ефіри з нової студії проводитимуться регулярно. Їх трансляція відбудуватиметься на сайті університету і на всіх офіційних Інтернет-ресурсах КПІ.

Отож у новий навчальний рік КПІ увійшов з новим майданчиком для творчості й втілення найкреативніших студентських задумів!

Дмитро Стефанович

КПІ та "блакитна економіка" Чорноморського регіону

18 серпня 2022 року представники КПІ ім. Ігоря Сікорського взяли участь у кругому столі під назвою "Можливості створення спільних підприємств компаніями України та Румунії для розвитку блакитного бізнесу в сфері морського транспорту", який проходив у віртуальному форматі.

Захід проходив у межах проекту 4BIZ ("Стимулювання "блакитної економіки" в Чорноморському регіоні шляхом розробки системи ділової співпраці в галузі рибальства, аквакультури, берегового та морського туризму і морського транспорту"). Цей проект розпочався в липні 2022 року і триватиме 24 місяці. Він фінансується Європейською комісією через програму Європейського морського, риболовного та аквакультурного фонду (EMFAF) і націлений на розвиток потенційних можливостей малого і середнього бізнесу в Чорноморському регіоні. Координатор проекту – Мережа університетів Чорноморського регіону (BSUN), з якою Київська політехніка має довгу історію співпраці. Міжнародний консорціум, що виконує проект 4BIZ, має в своєму складі 9 повноважних партнерів (зокрема, КПІ ім. Ігоря Сікорського) і 17 асоційованих партнерів з Румунії, України, Болгарії, Туреччини, Греції та Франції.

У проведенні заходу взяли участь, виступали та дискутували, зокрема, виконавча директорка Морського класу України Олена Жукова, генеральний секретар Мережі університетів Чорноморського регіону (BSUN) Іден Мамут, ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського Михайло Згурівський, генеральний директор Румунської асоціації суднобудівників Гелу Стан, міський голова муніципалітету Галац Цезар Біческу.

Про специфіку проекту 4BIZ для нашого університету кореспонденту "КП" розповів начальник відділу координації міжнародної проектної діяльності Сергій Шукаєв: "КП має ресурси, має науковців, має досвід, знає, як підтримуються стартапи, у нас уже 10 років успішно функціонує фестиваль інноваційних проектів "Sikorsky Challenge". У цьому проекті будуть застосовані наші знання, і саме це і буде внеском КП. Відзначу, що для нас зараз надзвичайно важливі такі проекти, які спрямовані на підтримку нашого бізнесу, на відновлення нашої країни".

Один з доповідачів, мер Миколаєва Олександр Сенкевич, розповів і показав на відео, яких бід і руйнувань завдають обстріли російських агресорів і яких зусиль треба буде докласти до відновлення інфраструктури міста. Підприємці-учасники заходу мали можливість поспілкуватися одне з одним і обговорити перспективи співпраці.

У своєму виступі на кругому столі ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського Михайло Згурівський, зупинившись

на поточній ситуації в Україні, підкреслив: "Кожна війна закінчується миром. Відстоювши своє право жити у власній суверенній державі, український народ повернеться до мирного життя. Треба буде відбудовувати країну. Деяким регіонам доведеться буквально підніматися з руїн. Природно, що необхідно буде будувати нову, ефективну, сучасну країну з економікою, орієнтованою на наукоємні галузі з високими стандартами інновацій. У цій сфері дуже важливо буде тісна співпраця між величими промисловими та високотехнологічними компаніями України та Румунії". Розвиваючи тему співробітництва України і Румунії, Михайло Згурівський зазначив: "Ми стараємося зберегти наші традиційно сильні наукові школи в університетах, зокрема в КПІ ім. Ігоря Сікорського, а з іншого боку – поглибити співпрацю з міжнародними, особливо європейськими, викладачами та науковцями. Співробітництво між Україною та Румунією у цій сфері є традиційним, надзвичайно важливим і дуже важливим на новому етапі відбудови України. Нині вища освіта та наукові дослідження в Україні продовжуються. Під час війни Україна не припиняла підготовку спеціалістів. Кордон між Україною та Румунією має протяжність 900 км. Їх об'єднує Чорне море. Обидва народи зближує православна релігія і культура. Вони близькі один одному за соціальним устроєм, побутом і народною творчістю, споконвіku жили мирно поруч. Як держава-член ЄС Румунія перебуває у більш вигідній позиції, використовуючи ресурси Співтовариства та можливість стати інструментом чорноморської політики ЄС. Така ситуація розширює можливості взаємодії між Україною та Румунією як на регіональному, так і на загальноєвропейському рівнях. Це стосується таких сфер, як розвиток демократії та покращення економічного співробітництва, регіональне, транскордонне та екологічне співробітництво, транспортне сполучення, рибальство та морський туризм, енергетична безпека та інших сфер. Необхідно використовувати всі можливості для співпраці, щоб підвищити інтерес Румунії та ЄС до України як до одного з головних європейських партнерів".

Володимир Школьний

ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ДНЯ БІБЛІОТЕК

Бібліотека без меж: нові виміри міжнародної співпраці

Оксана Бруй на конференції LIBER

Традиційно міжнародна взаємодія має велике значення для бібліотеки КПІ: обмін досвідом з іноземними колегами є важливим фактором творення сучасної динамічної установи, що втілює актуальні тренди та задовільняє потреби своїх читачів. Сьогодні, в умовах повномасштабного російського воєнного вторгнення в Україну, співпраця з закордонною бібліотечною спільнотою набула нових сенсів та збагатилася новими векторами.

"Одна з найбільш щемих доповідей, які мені доводилося чути. Але також сповнена рішучості, хоробрості та, зрештою, надії", – написав у своєму твітері виконавчий директор консорціуму британських дослідницьких бібліотек Research Libraries UK Девід Прессер після першого основного виступу на цьогорічній конференції Асоціації Європейських дослідницьких бібліотек (LIBER). Доповідач – Оксана Бруй, директорка бібліотеки КПІ та президентка Української бібліотечної асоціації, у своєму виступі зосередилася на питаннях функціонування українських бібліотек під час війни, а також на різноманітних проявах підтримки діяльності вітчизняних бібліотек з боку закордонних колег. Доповідь "Вижити та перемогти: бібліотечна спільнота у спротиві російській агресії проти України" офіційно відкривала конференцію, що проходила з 6 по 8 липня в данському місті Оденсе, в Університеті Південної Данії.

Цей 30-хвилинний виступ Оксани Бруй став важливим каналом поширення інформації про поточну ситуацію в Україні серед європейської бібліотечної спільноти, яка висловлювала повну та всеосяжну підтримку нашій боротьбі за свободу. Також конференція стала джерелом нових планів та задумів щодо перспектив розвитку самої бібліотеки КПІ: зокрема, у питаннях потенційного членства бібліотеки в Асоціації Європейських дослідницьких бібліотек та розбудови відкритої науки.

Відкрита наука – рух, покликаний зробити наукові дани максимально доступними широкому загалу. У сучасному світі ця ініціатива є дуже актуальну. І завдяки взаємодії з бібліотекою Університету Шеффілда у межах співпраці КПІ ім. Ігоря Сікорського та Університету Шеффілда (Велика Британія), бібліотека Київської політехніки отримала можливість вивчити практичний досвід іноземних колег з цього питання.

У вересні стартує серія зустрічей між бібліотеками КПІ та Шеффілдського університету, на яких, зокрема, обговорюватимуться теми впровадження та підтримки відкритої науки, розвитку інституційних репозитаріїв, функціонування відкритих освітніх ресурсів тощо. Усього ж заплановано шість зустрічей. Проте ми віримо, що це тільки початок довгої та плідної співпраці двох бібліотек.

Ще одним важливим цьогорічним досягненням стало відкриття доступу до міжнародного міжбібліотечного абонементу RapidILL, який дозволяє оперативно замовляти та отримувати в електронній формі матеріали з-понад 500 бібліотек Європи та США.

Це розширило горизонти для наших користувачів, і ми не зупиняємося на досягнутому для того, щоб спільнота КПІ мала доступ до найкращих сучасних бібліотечних практик, послуг та здобутків.

**Олександра Родігіна,
PR-менеджер бібліотеки КПІ**

/ ЗНАЙ НАШИХ

Київські політехніки – призери міжнародної олімпіади ІМС 2022

Традиційна XXIX Міжнародна студентська математична олімпіада ІМС 2022 пройшла в період з 1 по 7 серпня. КПІ ім. Ігоря Сікорського на цій олімпіаді представляла команда з дев'яти студентів. Керівниками команди та членами міжнародного журі були старші викладачі кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей Володимир Павленков та Антон Сиротенко.

Цьогорічна олімпіада стала найчисельнішою за всю історію її проведення: участь у ній взяли 664 студенти з провідних університетів усього світу. Слід відзначити, що серед учасників були студенти не лише європейських університетів, але й з Азії, Африки, США та Латинської Америки. Приймала олімпіаду місто Благоєвград (Болгарія).

Традиційним форматом проведення цієї олімпіади є офлайн-написання робіт у місті її проведення. Але всесвітня пандемія наклали свій відбиток на цей формат, і останні три роки олімпіада проходила в режимі онлайн. У цьому ж році і вперше в історії її проведення олімпіада пройшла в обох форматах: офлайн та онлайн. Студенти та керівники могли самостійно обрати зручний для себе вид участі. Організатори олімпіади глибоко стурбовані війною в Україні, а тому, за домовленістю з керівниками команд, дозволили кожному охочому студенту з України безкоштовно взяти участь в олімпіаді в дистанційному режимі, за що їм велика вдячність.

Костянтин Словак

Студенти нашого університету показали високі результати. Друге місце виборов **Юрій Ярош** (ПСА, КА-01), третє місце посіли **Костянтин Словак** (ФПМ, КМ-13) та **Денис Логвинов** (ПСА, КА-01), почесні дипломи за вдалий виступ отримали **Артем Дворний** (ФМФ, ОМ-82), **Олексій Галганов** (ПСА, КА-81), **Валерій Михайлів** (ПСА, ДА-11), **Іван Скоропляс** (ПСА, КА-96), **Антон Пеіков** (ФПМ, КМ-11), сертифікат учасниці було вручено **Вікторії Тараканenko** (ФЕЛ, ДС-11).

Успіх команди київських політехніків не є випадковим, оскільки протягом багатьох років колектив кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей успішно займається підготовкою талановитої студентської молоді до математичних змагань різних рівнів та організацією математичних олімпіад як для абитурунтів, так і для студентів. На кафедрі діють три гуртки наукового спрямування: "Нестандартні та олімпіадні задачі алгебри та аналізу", "Нестан-

Денис Логвинов

дартні та олімпіадні задачі аналізу та теорії ймовірностей" та "Додаткові розділи математичного аналізу". Заняття проводяться окремо для студентів першого та старших курсів для кращого охоплення різноманітних тематик залежно від пройденого матеріалу. Учасники гуртка лише за останні роки понад 40 разів ставали переможцями та призерами найпрестижніших міжнародних та всеукраїнських олімпіад з математики.

До роботи гуртків можуть долучитися всі охочі. Докладнішу інформацію про їх роботу можна знайти на сайті кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей matan.kpi.ua та на офіційній сторінці гуртків у соціальних мережах <https://www.facebook.com/groups/math.olymp.kpi/>.

Володимир Павленков,
ст. викладач кафедри МАматД

Про враження від цьогорічної олімпіади кореспондентові "КП" розповів срібний призер ІМС 2022 Юрій Ярош.

За рівнем складності завдання були такими ж, як і торік. Хіба що одне було легшим порівняно з іншими, що позначилося на розподілі балів і збільшило поріг для отримання сертифікатів.

Хочу сказати, що я відячний організаторам та викладачам гуртка КПІ "Нестандартні та олімпіадні задачі аналізу та теорії ймовірностей", а також організаторам гуртка КНУ з підготовки до ІМС, у заняттях якого брав участь протягом літа.

Сподіваюсь, що наступного року учасники з України зможуть брати участь в олімпіаді ІМС очно після нашої перемоги у війні.

Віталій Кличко та Юлія Хан вручають Подяку Вікторії Комлярові

Конкурсна комісія висунула 36 кандидатів на присудження премії: за наукові досягнення – 9 осіб, за творчі досягнення – 15 осіб, за внесок у розвиток молодіжного руху – 12 осіб. Також 32 особи отримали Подяки Київського міського голови за активну волонтерську діяльність. Розмір премії – 10 тисяч гривень кожна.

Серед лауреатів – і представники КПІ ім. Ігоря Сікорського:

Вікторія Комлярова – старший викладач ФЕА;

Світлана Яценко – студентка 1-го курсу магістратури ІХФ;

Ігор Клименко – учень Політехнічного ліцею КПІ ім. Ігоря Сікорського, вихованець комунального позашкільного навчального закладу "Київська мала академія наук учнівської молоді".

"Ця премія є показником успішної діяльності молодих киян, які сприяють розвитку нашого міста. Нею відзначили тих, хто у 2021 році зробив вагомий внесок у сферу молодіжного руху у творчій та науковій галузях", – сказав заступник голови КМДА Валентин Мондрійський.

Директорка Департаменту молоді та спорту КМДА Юлія Хан поінформувала: "Цього року наша країна постала перед важкими випробуваннями, а саме загарбницькою війною, яка стала великим поштовхом для розвитку волонтерського руху. Тому, вважаю, що в положенні про

Молоді науковці КПІ – лауреати Премії КМДА

Напередодні Міжнародного дня молоді Київський міський голова Віталій Кличко нагородив обдаровану й активну молодь Преміями Київського міського голови за особливі досягнення у розвиткові столиці України – міста-героя Києва, а також Подяками за активну волонтерську діяльність під час війни.

премію мав з'явитись окремий напрям "волонтерство", який дає змогу гідно відзначити молодих осіб, котрі попри всі складності та можливу загрозу життю ризикували собою, щоб допомогти іншим".

Вітаючи лауреатів, Віталій Кличко зауважив: "Молодь – це наше світле майбутнє, і дивлячись на вас, ми впевнені, що наша столиця буде найкращою серед столиць європейських держав". Він також зазначив, що молоді, активні й амбітні кияни з перших днів повномасштабної війни стали на захист нашої країни – хто зібрosoю в руках, а хто став волонтером, забезпечуючи всім необхідним наших захисників, організовуючи благодійні концерти, спортивні заходи, відкриваючи нові наукові горизонти – кожен знайшов свій бойовий фронт та продовжує його тримати.

"Агресор руйнує житлові будинки, школи та дитячі садочки, інфраструктуру та підприємства. Вбиває мирних українців, дорослих і дітей. Краде у наших дітей дитинство. Але ми стоїмо і боремося за свою незалежність та волю, за державність України. Наша країна стане ще сильнішою та успішною! Так, буде складно. Але я вірю, що кожен із нас гідно пройде через ці випробування. Разом ми подолаємо виклики, які повинні подолати, щоб зберегти нашу державу", – наголосив він. На завершення В.Кличко побажав молодим киянам перемоги, сил і впевненості в собі, натхнення, нових наукових відкриттів та успішного розвитку молодіжного руху.

Про молоду викладачку-дослідницю **Вікторію Комлярову** та її здобутки наша газета розповідала в №39-40 за 2021 р. Нині Вікторія Володимирівна на кафедрі електромеханіки завершує роботу над своєю кандидатською ді-

сертацією. Її науковий напрям пов'язаний зі створенням нового покоління електромеханічних дезінтеграторів (ЕМД) багатофункціональної дії з використанням новітньої методології генетичного передбачення і спрямованого синтезу. ЕМД належать до високо-ефективного технологічного обладнання, яке затребувано в матеріалознавстві, нанопорошкових технологіях, харчовій, хімічній, електронній і фармацевтичній промисловості, виробництві високоякісних фаянсових виробів, в технологіях приготування високоякісних композитних матеріалів, пігментів для фарб та наповнювачів для пластмас, біотехнологіях, виробництві водовугільних і синтетичних паливних сумішей, матеріалів для будівництва та ін.

Світлана Яценко

пеня бакалавра. Її дослідження стосувалися технології виробництва паперу-основи для конкурентоспроможної продукції санітарно-гігієнічного призначення. Тепер магістрантка продовжує вдосконалювати основні технологічні процеси з урахуванням вимог до сировини, хімікатів та готової продукції.

Ігор Клименко вже два роки працює над проектом "Квадрокоптер-міношукач". "Це пристрій для дистанційного пошуку мін і визначення їх координат. Ми з командою зробили два прототипи, які працюють у лабораторії, – розповів молодий дослідник. – Розробку представляли на різних конкурсах: національних – "Майбутнє України", "Sikorsky Challenge", та міжнародних, де отримували золоті та срібні нагороди. Демонструємо світові, що такий пристрій можливо створити".

Тож вітаємо переможців та бажаємо не втрачати наснаги та надалі бути активними і цілеспрямованими в розвиткові України.

Надія Ліберт

Ігор Клименко

/ ПАМ'ЯТАЄМО

Пам'яті Бориса Юрійовича Корніловича – колеги, вчителя і друга

Борис Юрійович Корнілович – чл.-кор. НАН України, д.х.н., професор, завідувач кафедри хімічної технології кераміки та скла Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" (2005–2021), завідувач відділу екологічної хімії Інституту сорбції та проблем ендоекології НАН України (2008–2021), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки 2017 р.

Б.Ю. Корнілович

Минув рік, як з нами немає Б.Ю. Корніловича, дорогої Вчителя і справжнього друга. Кожен, кому пощастило зустрічатися, працювати, йти пілч-о-пліч з Борисом Юрійовичем, потрапляли під вплив його непрересічної особистості. Людина скромна й інтелігентна, віддана своїй справі, він мав надзвичайно магічний вплив на людей, на вибір їх життєвого й професійного шляху. Борис Юрійович завжди тримав руку на пульсі подій, володів унікальним науковим чуттям та йшов у ногу з часом, іноді навіть випереджаючи його.

З родини науковців. "Кому багато даеться, від того багато й вимагається" – цей вислів якнайкраще характеризує Бориса Юрійовича. Він народився, виріс і пройшов свій життєвий шлях у Києві, в самому серці столиці. Був молодшим сином у сім'ї науковців Інституту будівельних матеріалів – Ірини Борисівни та Юрія Свгеновича. Прогулянки Володимирською гіркою, школа на Прорізній – таким було його дитинство. А ще – вихідні на тодішній околиці Києва, на території КПІ, де мешкав дідусь – аcadемік Борис Савелійович Лисін. Розуміння величини науки, культури прищеплювалося дітям змалечку.

При виборі майбутньої професії визначальним став приклад дідуся. Адже кафедра силікатів, створена одним із перших випускників Київського політехнічного інституту академіком Б.С. Лисіним у 1921 році, була на вістрі передової науки. Тож з відзнакою закінчивши КПІ, Б.Ю. Корнілович мав змогу осягнути широкі наукові горизонти. Доля привела його в Інститут колoidalної хімії та хімії води НАН України. Науковий пошук, цікава робота, чудові вчителі та наставники – молодий вчений повністю віддавався улюбленій справі. З особливою теплотою згадував Б.Ю. Корнілович відомих учених, теж випускників КПІ, академік АН УРСР А.Т. Пилипенка і чл.-кор. АН УРСР О.О. Пащенка, які підтримували та направляли його.

Становлення. Першими здобутками молодого науковця стали роботи з гідротермального синтезу, що згодом були узагальнені в кандидатській дисертації. Подальше дослідження стосувалися механохімічної активації глинистих мінералів. І докторська дисертація Б.Ю. Корніловича "Структура і поверхневі властивості механохімічно активованих силікатів і карбонатів" підсумувала ще один науковий етап у його житті. На цей період припав непростий час ліквідації наслідків Чорнобильської аварії. В Інституті колoidalної хімії та хімії води ім. А.В. Думанського НАН України було створено відділ радіохімії та екології на чолі з молодим доктором хімічних наук Б.Ю. Корніловичем, який докладав чимало зусиль для усунен-

ня негативного впливу на навколошне середовище радіоактивних елементів цезію-137 та стронцію-90: багато працював із зразками в Чорнобильській зоні, систематично вивчав закономірності вилучення радіоактивних елементів з водних середовищ тощо.

Подальші наукові здобутки Б.Ю. Корніловича пов'язані саме з хімією навколошнього середовища, проблемами очищення природних, підземних, стічних вод, а також забруднених ґрунтів від сполук важких металів і радіонуклідів у водних екосистемах з використанням фізико-хімічного аналізу сорбційних та окисно-відновних процесів у них. Сформульовані основні закономірності взаємодії елементів-забруднювачів, насамперед урану, а також хрому, кобальту, цинку, кадмію, арсену, міді з поверхнею мінеральних та органічних компонентів осадів і ґрунтів – глинистих мінералів і гумінових речовин. Виявлено роль сполук-комплексоутворювачів техногенного та природного походження в цих процесах. Створені під його керівництвом прироохоронні технології апробовані і використовуються на підприємствах ядерно-паливного комплексу України. Водночас, починаючи з 2008 р., Б.Ю. Корнілович очолював відділ екологічної хімії в Інституті сорбції та проблем ендоекології НАН України. Він розвивав екологічний напрям отримання нових сорбційних матеріалів для очищення забруднених радіонуклідами та важкими металами водних середовищ, зокрема сорбентів на основі глинистих мінералів, модифікованих органічними та неорганічними сполуками.

Вчений приділяв постійну увагу забезпеченню екологічної безпеки України. Він був безумовним лідером у створенні та впровадженні нових ресурсозберігаючих технологій з очищення підземних вод від сполук урану та інших радіонуклідів і важких металів. Зокрема, брав участь у спорудженні в Дніпропетровському регіоні, де знаходиться підприємства урановидобувної та уранопереробної галузі, проникних реакційних бар'єрів, що було новацією у вітчизняній науці. Моніторинг роботи бар'єрів показав їх ефективність для очищення підземних вод.

Нові наукові ідеї, натхненна праця, щоденна копітка робота надихали колег і учнів до творчої результативної праці. Професор Б.Ю. Корнілович є автором двох монографій, багатьох підручників та науково-методичних праць, понад 500 наукових публікацій, патентів. Він був керівником науково-дослідних студентських робіт – переможців всеукраїнських конкурсів з хімічної технології та інженерії, підготував 10 кандидатів наук, четверо з яких нині працюють на кафедрі ХТКС ХТФ, був консультантом докторських дисертацій. До 100-річчя НАН України Б.Ю. Корніловича було удостоєно відзнаки "За підготовку наукової зміни".

Міжнародне визнання. Дослідження, які проводились під керівництвом Б.Ю. Корніловича, отримали визнання зарубіжних колег. Для підтримки наукових впроваджень було надано більше десяти міжнародних наукових грантів INTAS, Copernicus, UNTC, а також отримано фінансування вітчизняних наукових тем і господоговорів. У повсякденній роботі Борису Юрійовичу вдавалося створити згуртовану наукову команду, чітко і правильно розподілити обов'язки, зацікавити колег та отримати результат. Працюючи з ним, завжди хотілося якнайкраще виконати завдання. По-іншому і бути не могло, адже приклад у роботі подавав наставник. Держава гідно оцінила наукові здобутки вченого. У 2017 р. за цикл робіт "Оцінка, прогнозування і оптимізація стану водних екосистем України" Б.Ю. Корнілович із співавторами отримали Державну премію України в галузі науки і техніки.

Необхідно відмітити й велику міжнародну діяльність науковця. Б.Ю. Корнілович вільно спілкувався з американськими і європейськими партнерами англійською, проходив стажування у Паризі французькою. Розвивав наукові зв'язки НАН України й КПІ ім. Ігоря Сікорського спільними дослідженнями з науковцями зі Сполучених Штатів Америки. Понад 10 років тривало співробітництво наукової школи Б.Ю. Корніловича і професора Стефана Бойда з Мічиганського університету з модифікування поверхні силікатів органічними та неорганічними речовинами. У результаті – численні публікації у вітчизняних та міжнародних фахових виданнях. Професора Б.Ю. Корніловича було запрошено до Мічиганського університету читати цикл лекцій, науковці обмінювалися результатами в галузі нових матеріалів на основі глинистих мінералів, що можуть використовуватися як каталізатори та сорбенти. Також вчений підтримував плідні творчі зв'язки з науковцями з Oak Ridge National Laboratory, Istituto di Geologia Ambientale e Geoingegneria, Italy; Instituto Trattamento Minerali, Italy; Katholieke Universiteit Leuven Department of Interphase Chemistry Laboratory of Colloid Chemistry, Belgium; Austrian Research Centers of Seibersdorf (ARCS) Environmental and Life Sciences, Austria; Institut National Agronomique Laboratoire de Chimie Analytique, France; Centre de Recherche de Suresnes United Sciences du Sol, France; Universitat de Granada Departamento de Fisica Aplicada, Spain; Institute for Environmentally Compatible Process Technology, Germany; National Centre for Disease Control and Public Health, Georgia; Інституту мікробіології Вірменської академії наук.

Вдячність колег. Талант Бориса Юрійовича проявлявся і в професійній діяльності, і в особистих захопленнях. Можна було позаздрити його пам'яті: якщо хоч раз він прочитав чи побачив текст, то по ньому можна було звіряти енциклопедії. Великий ерудит, знавець класики, новинок мистецтва і культури, Б.Ю. Корнілович і у відрядженнях відвідував оперні та театральні вистави, музеї, художні виставки. Багато читав, надзвичайно любив і цінував книги, привозив їх з усього світу, мав велику бібліотеку. Можна годинами розповідати про нашого Вчителя і наставника – це була чудова людина, професіонал, інтелектуал, надійний партнер, талановитий в усьому, за що брався. За це його цінували колеги, студенти та аспіранти.

Пам'ять про Бориса Юрійовича Корніловича буде жити в наших серцях.

О.В. Лінчукова, д.т.н.,
І.А. Ковалчук, д.х.н.,
В.Ю. Тобілко, к.т.н.,
Л.М. Спасьонова, к.х.н.

Володимир Петрович Юрчук

7 вересня 2022 року на 74-му році пішов з життя Володимир Петрович Юрчук – відомий вчений, педагог, людина великої життєвої мудрості, доктор технічних наук, професор кафедри нарисної геометрії, інженерної та комп'ютерної графіки фізико-математичного факультету КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Народився Володимир Петрович 5 червня 1949 року в с. Журбінці Козятинського району Вінницької області в сім'ї ветеринарного лікаря. У школі навчався на відмінно. Захоплювався спортом (волейболом, футболом, шахами), був головою учнівського комітету школи. Коли навчався у четвертому класі, помер батько – Петро Герасимович, учасник Другої світової війни. Мама – Анастасія Артемівна, була відомою серед людей кравчинею її це допомогло йй самій годувати велику сім'ю, проте штири доводилося день і ніч.

Після закінчення школи в 1965 році Володимир Петрович став студентом відділення хімічного машинобудування Бердичівського машинобудівного технікуму. У 1969 році закінчив його з відзнакою і вступив на факультет хімічного машинобудування Київського політехнічного інституту.

Серед багатьох інших дисциплін Володимиру Петровичу дуже подобалася нарисна геометрія, яка йому легко давалася і в якій він гарно орієнтувався (мабуть, у цьому велика заслуга мами-кравчині). Цілком логічно, що неабиякі здібності Володимира Петровича відразу помітив легендарний Абрам Михайлович Хаскін, підручники й навчальні посібники якого з креслення є популярними до цього часу. Так Володимир Петрович став лаборантом кафедри нарисної геометрії та інженерної графіки, ще будучи студентом.

У 1975 році Володимир Петрович закінчив КПІ і був направлений на роботу в проектно-конструкторське бюро ви-

робничого об'єднання "Укрбумпром", де працював на посадах інженера-конструктора та старшого інженера. Але мріяв працювати з молодію, і з 1982 р. як обраний за конкурсом став асистентом кафедри нарисної геометрії та інженерної графіки. У той час разом з колегами В.П. Юрчук не тільки проводив заняття зі студентами, але й з великим натхненням займався науковими дослідженнями. Успішно вів господарсько-договорну тематику з геометричного моделювання викопувальних органів для коренезбиральних машин у співпраці з Тернопільським комбайнівм заводом – для якого розробляли нові перспективні робочі органи для викопування коренеплодів та впроваджували їх у виробництво.

У 1987 році на базі проведених досліджень захистив кандидатську, а у 2002 році докторську дисертацію (напрям досліджень – проектування та геометричне моделювання поверхонь робочих органів сільськогосподарських машин). З 2003 року професор кафедри нарисної геометрії, інженерної та комп'ютерної графіки фізико-математичного факультету КПІ.

В.П. Юрчук є автором понад 270 публікацій, із яких 140 наукових, трохи монографій, чотирьох історичних книг про рідний край. Має 85 патентів на корисні моделі й винаходи, а також є багаторазовим переможцем університетського конкурсу "Викладач-дослідник".

Окремо хочеться згадати теореми Юрчука, на які він отримав свідоцтва про реєстрацію авторського права. Це, зокрема, "Узагальнена теорема про вимірювання кутів, пов'язаних з колом" ("Чаша кутів"), "Чаша квадратів Піфагора", "Теорема кубічної залежності в прямокутному трикутнику", завдяки яким Володимира Петровича називали українським Піфагором.

Володимир Петрович не лише ніколи не припиняв наукової та винахідницької діяльності, а й дуже успішно залиував до цього талановиту молодь. Свідченням цього є те, що

він став засновником науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих учених, яка проводиться вже 11 років поспіль, очолював науковий гурток кафедри "Прикладна геометрія, дизайн та об'єкти інтелектуальної власності". 45 студентів – випускників цього гуртка отримали патенти на винаходи та корисні моделі, 9 з них захистили кандидатські дисертації.

Професор В.П. Юрчук брав активну участь у громадському житті університету, зокрема як член профспілкового комітету КПІ ім. Ігоря Сікорського. Двічі загальноуніверситетською конференцією обирається головою ревізійної комісії профкому. Був надзвичайно порядною, сумлінною людиною, яка користувалася величезною довірою профорганізації та трудового колективу університету. Завжди скрупульозно та людяно підходив до розв'язання багатьох професійних завдань, допомагав профспілковим осередкам у підрозділах, брав на себе вирішення складних міжособистицьких проблем у колективі. Неодноразово був нагороджений відзнаками Київської міської організації Товариства профспілки працівників освіти і науки України.

Як надзвичайно творчі й різноманітна людина Володимир Петрович постійно брав участь у всіляких мистецьких виставках та конкурсах. Він чудово малював, захоплювався розвідженням по дереву. Його роботи ніколи нікого не залишили байдужим. І цілком заслужено є його перемога на одному з конкурсів "Таланти КПІ" у номінації "Графіка".

Володимир Петрович був дуже гарною людиною: розумною, доброю, творчою. Щедро ділився своїми знаннями та вміннями зі студентами, колегами і друзями, захоплювався науковими дослідженнями, любив геометрію. Дуже сумно втрачати таких людей. Вічна і світла пам'ять Володимиру Петровичу. Глибоке співчуття рідним, близьким і тим, хто зінав цю видатну людину.

Колектив кафедри нарисної геометрії, інженерної та комп'ютерної графіки, профком університету

Сергій Петрович Гожій

11 вересня 2022 року передчасно пішов з життя доктор технічних наук, професор кафедри технологій виробництва літальних апаратів Навчально-наукового механіко-машинобудівного інституту, начальник навчально-методичного управління КПІ ім. Ігоря Сікорського Сергій Петрович Гожій.

Сергій Петрович народився 5 березня 1958 року в Києві. У 1975 році вступив до Київського політехнічного інституту, з яким згодом пов'язав усе своє життя. Після закінчення в 1981 році з відзнакою механіко-машинобудівного факультету за спеціальністю "Машини та технологія обробки металів тиском", він залишився на рідній кафедрі обробки металів тиском й працював на посадах інженера та молодшого наукового співробітника. З 1986 року навчався в аспірантурі, яку успішно закінчив у 1989 році, а в 1990 році захистив дисертацію на тему "Дослідження процесу штамповки обкатуванням і створення спеціалізованого обладнання" на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. З 1991 року працював на кафедрі механіки пластичності матеріалів та ресурсозберігаючих процесів (обробки металів тиском, а з 2018 р. – технології виробництва літальних апаратів) на посадах асистента, доцента, професора.

У 1999 – 2001 роках виконував обов'язки помічника ректора, у 2001–2003 роках був керуючим справами НТУУ "КПІ". Впродовж довгого часу Сергій Петрович виконував обов'язки відповідального секретаря приймальної комісії КПІ, вміло організовуючи вступ обдарованої молоді до університету.

У 2003 році вступив до докторантury НТУУ "КПІ", після успішного закінчення якої у 2010 році захистив дисерта-

цію на тему "Технологічна механіка пластичного ресурсозберігаючого формоутворення віссесиметричних деталей обкатуванням".

Сфера його наукової діяльності – методи обробки металів з локалізованим осередком деформації, об'ємне та листове штампування, а також розробка ефективних конструкцій обладнання для формоутворення обкатуванням. С.П. Гожій успішно керував науково-дослідною роботою, роботою аспірантів і багатьох магістрантів за науковим напрямом "Ресурсозберігаючі технологічні процеси і обладнання для штампування з локалізованим осередком пластичної деформації", очільником якого став після смерті його наукового керівника професора Леоніда Трохимовича Кривди. Сергій Петрович активно займався науковою роботою, налагодив плідну науково-технічну та навчально-методичну співпрацю з провідними підприємствами: АНТК "Антонов", Броварським заводом алюмінієвих конструкцій та іншими, Інститутами НАН України з широким зачлененням молоді: аспірантів, пошукачів, студентів. Наукова робота Сергія Петровича послужила основою для вдосконалення навчального процесу. На сучасному рівні він викладав дисципліни "Ковальсько-штампувальне обладнання", "Основи фізико-технічних та хіміко-термічних процесів обробки деталей", "Фізика металів і сплавів в обробці металів тиском", "Технології конструк-

ційних матеріалів" та ін. Результати його наукових досліджень опубліковано більше ніж у 100 друкованих працях, у тому числі у 2 монографіях, 1 навчальному посібнику з грифом МОН України. Також захищено понад 23 об'єкти інтелектуальної власності.

Сергій Петрович Гожій був членом двох докторських спеціалізованих вчених рад, працював членом багатьох комісій МОН.

Як член оргкомітету брав участь у роботі багатьох міжнародних науково-технічних конференцій.

Він також був неабияким управлянцем – недарма ж виконував обов'язки заступника першого проректора, начальника навчально-методичного управління університету. І, звісно, активну участь брав у громадському житті університету.

Завдяки високому професійному рівню, творчому підходу до викладання дисциплін з урахуванням сучасних досягнень у науці та високих технологіях, постійному генеруванню нових ідей, відкритості та доброзичливості Сергій Петрович Гожій користувався заслуженою повагою колег і студентів.

Світла пам'ять про Сергія Петровича Гожія – видатного педагога, вченого, організатора та управлянця, справжнього патріота України, добру людину з гострим розумом та почуттям гумору назавжди залишиться в серцях його друзів, колег та учнів.

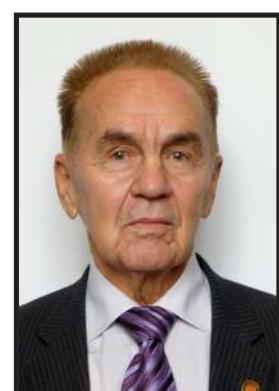
Колектив Навчально-наукового механіко-машинобудівного інституту КПІ ім. Ігоря Сікорського

Михайло Кузьмич Родіонов

15 вересня 2022 року на 86-му році життя зупинилося серце Михайла Кузьмича Родіонова, директора Центру розвитку інформаційного суспільства, професора кафедри мікроелектроніки факультету електроніки, кандидата фізико-математичних наук.

Він народився 10 липня 1937 р. У 1959 р. став студентом Київського політехнічного інституту, який закінчив у грудні 1964 р. за спеціальністю "Напівпровідники та діелектрики".

У 1971 р. Михайло Кузьмич Родіонов захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук. Підготував і читав курси лекцій "Діелектричні прилади і пристрой", "Оптоелектроніка та інтегральна оптика", "Квантова електроніка", "Кристалофізика", "Елементний і структурний аналіз". Сфера його наукових досліджень – оптична спектроскопія діелектричних та напівпровідникових матеріалів. Михай-

ло Родіонов написав понад 200 наукових і методичних праць, мав 10 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. Під його керівництвом було підготовлено і захищено дві кандидатські дисертації, виконано та впроваджено 12 господарських науково-дослідних робіт. Михайло Кузьмич заснував міжкафедральну навчально-наукову технологічну лабораторію факультету. Створив першу в Україні лазерну установку на рубіні.

Упродовж багатьох років він проводив активну громадську роботу: спочатку як заступник і підпорядкований співак членом спілки художників, згодом – як заступник секретаря, секретар парткому КПІ, член бюро Жовтневого райкому, Київського міському Компартії України, Ревізійної комісії ЦК КПУ, депутат Київської міської ради народних депутатів.

З 1987 по 1990 рр. Михайло Кузьмич Родіонов обіймав посаду проректора КПІ, у 1991 році став професором.

У 2002 році Михайла Родіонова було обрано до Верховної Ради України IV скликання. Упродовж 2002 – 2006 рр.

він очолював підкомітет з інтелектуальної власності та інформатизації Комітету ВРУ з питань науки і освіти. Підготував та подав на розгляд українського парламенту 35 проектів законодавчих актів. Як автор і співавтор підготував 8 орієнтованих на перспективу Законів України, зокрема "Про основні засади розвитку інформаційного суспільства на 2007–2015 рр.", "Про науковий парк "Київська політехніка" та ін. Вніс 532 поправки до 26 Законів України, подав 93 депутатських запити.

З 2006 р. Михайло Кузьмич Родіонов був членом Консультивної ради з питань інформатизації при Верховній Раді України, членом Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського.

З 2006 року до останніх днів свого життя він обіймав посаду директора Центру розвитку інформаційного суспільства КПІ ім. Ігоря Сікорського та був професором кафедри мікроелектроніки.

Колеги і друзі висловлюють ширі співчуття родині Михайла Кузьмича.

Ректорат КПІ ім. Ігоря Сікорського, співробітники Центру розвитку інформаційного суспільства та кафедри мікроелектроніки

Для дітей працівників КПІ

До Києва повертаються його мешканці, які через збройну агресію РФ виїжджають з дітьми зі столиці. Не дивно, що у місті вирізана потреба у відновленні роботи дитячих садочків. Частина з них вже почала працювати, але їх поки що вкрай недостатньо. І батьки, що працюють, зіткнулися з серйозною проблемою – де залишати дитину на час роботи.

Також батьки мають змогу відвісти свою дитину на обід і нагодувати її в одній із працюючих ідалень КПІ, а потім повернути дитину в клуб, де вона і пробуде до кінця робочого дня.

"Нам допомагає Асоціація випускників університету. Вона частково профінансувала створення клубу, – розповідає директор департаменту майнових і соціальних питань Сергій Манзюк, – а також придбала дитячі стільці, столики, іграшки тощо. Допоміг і профком студентів – надав у користування на час роботи клубу певне технічне обладнання, зокрема телевізор.

Клуб почав працювати 1 вересня. Перші враження і відгуки батьків – лише позитивні. Діти доглянуті, вихователі активно з ними займаються. Доцентка кафедри загальної фізики та моделювання фізичних процесів ФМФ Дарія Савченко, мати 4-річного Нікіти, вважає, що це дуже вдале вирішення проблеми догляду за дитиною на час їхньої з чоловіком роботи. "Найближчий міський дитячий садочок не працює, а приватні є для нас занадто дорогими", – говорить Дарія.

Інф. "КП"

У КПІ ім. Ігоря Сікорського знайшли вирішення цієї проблеми для своїх співробітників. За ініціативою департаменту майнових і соціальних питань було проведено опитування більш ніж 100 сімей. Його результати підтвердили, що чимало кількість співробітників КПІ дійсно мають складнощі з тим, де залишати дітей на час роботи. На основі цього опитування було ухвалене рішення створити в університеті Клуб сімейного дозвілля для дітей працівників. Приміщення для нього знайшли на першому поверсі Центру культури і мистецтв університету. Клуб приймає до 15 дітей віком від 4 до 10 років. Зранку батьки можуть залишити дітей, з якими протягом робочого дня займатимуться двоє вихователів.

ОБЛИЧЧЯ ВІЙНИ

Про біль і оптимізм на "Вій,ні"

Біля стендів фотовиставки "Вій,на" впіймав себе на думці, що її організаторам і авторам декількох десятків світлин вдалося головне: надати візуальні свідчення рашистської навали. Фотографії, які представили на ній студенти українських університетів, – це не лише художні твори, а, передусім, документи цієї війни. Відвідувачі виставки, що проходила в Науково-технічній бібліотеці КПІ з 26 серпня по 9 вересня, на власні очі могли пересвідчитись, наскільки підступним є окупантійський режим загарбницького війська. Адже величезними є жертви українського народу в ім'я майбутньої Перемоги.

Історія у фотографіях цікава і бентежна водночас. Студентка 2-го курсу філософського факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка Елізавета Лазарова, яка була організаторкою та кураторкою експозиції, наголошує, що "мандрівка" у війну демонструє не лише трагічні мітті перших місяців підступної навали, але й свідчить про непереборний вияв світогляду волелюбного українського народу. "На мою думку, поняття "війна" має абсолютний зв'язок з гоголівським персонажем з української демонології на ім'я Вій, – ділиться роздумами Елізавета. – Нагадую: очі цієї повтори з пекла закріті густими віями, які він не здатний підняти самотужки. А коли це вдається за допомогою пекельних прислужників, то через вбивчий погляд нечистого зникає навколо все живе. Вій, а в його особі рашистське військо, вимагає віддати йому все. Чи не забагато? Ця думка не полищала мене під час організації фотоекспозиції та й до сьогодні".

Придивляюся. Занурююся в недавні спогади. Саме у перші дні масштабної агресії мешканці Бучі, Ірпеня, Білогородки, Гостомеля, Харкова, Сум, Херсона, Миколаєва та інших міст та містечок нашої Вітчизни віддали на поталу цьому демону власні думи, сни, кохання, добрий настрій. Зруйнована автомайстерня, вибух біля телевізійної вежі на столичному Сирці, ворожий танк у передмісті Києва... Але тільки це відображені на світлинах? Та де там! Наші су-

часники часто-густо не в змозі зберегти життя друзів та близьких. Сумні, згор'ювані обличчя – через особисті трагедії. Безумовно, важко усвідомлювати це. Але не час закривати очі від жаху: не реагувати на військово-політичні події не вдається. А вірити, що все зміниться на краще, – цілком можливо. Адже серед фотосвідчень про жахи повномасштабного вторгнення ворожого війська є й чимало фотографій, які налаштовують на думку: ми – непереможні!

На життєстверджуючих світлинах – краса людських почуттів попри війну. Варто лише звернути увагу на усмішки молодих і поважного віку людей, які дивляться зі світлин, щоб усвідомити: виставка покликана ще й продемонструвати спротив свавільній напасті, яку врешті-решт здолаємо.

Чимало авторів представлених фотографій, фотоінсталляцій, декількох акварелей побажали залишитися невідомими. Проте роботи подружжя Влади та Костянтина Ліберових із Одеси, Вікторії Якименко та ілюстраторки Гани Середи з Харкова та їхніх колег-фотохудожників досягли головного – переконали відвідувачів, що "Вій, на" – трагічний етап в історії України, але треба цю непросту ситуацію осягнути, зрозуміти, пережити, прийняті як досвід. А у що ж іще вірити?

У Елізавети Лазарової як організаторки фотоекспозиції є мрія. Про те, щоб ці світlinи, автори яких фотографували розомблений Харків, наслідки артилерійських обстрілів Києва, Одеси тощо, паростки відродження

взвільних територій, побачили якомога більше студентів вітчизняних університетів.

До речі, Елізавета, яка закінчила Політехнічний ліцей при КПІ, ще зі шкільної лави занурена у вир громадської роботи. У сфері діяльності дівчини – підтримка суспільно значущих проектів та ініціатив. За роботу і шана. Вона є лауреаткою Премії Київського міського голови "За видатні досягнення молоді у розбудові столиці України – містечко Києва". Крім того, Елізавета була переможницею міжнародного конкурсу ICAN (Торонто, Канада), учасницею Варшавського наукового конгресу жінок (Варшава, Польща), лауреаткою стипендії Президента України, стипендіаткою Президентського фонду Л. Кучми "Україна", а також фіналісткою національного відбору у Всеєвропейському науковому змаганні Genius Olympiad (м. Освего, США) та Всеєвропейському конкурсі I-Fest 2020 (м. Монастир, Туреччина), учасницею Київського форуму M18.

Віктор Задворнов

КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

газета Національного технічного
університету України
«Кіївський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»

<https://www.kpi.ua/kp>

Реєстраційне свідоцтво Ki-130
від 21. 11. 1995 р.

Головний редактор: Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Провідний редактор: Н.Є. ЛІБЕРТ

Дизайн та комп’ютерна верстка: І.Й. БАКУН

Підготовка матеріалів: О.В. НЕСТЕРЕНКО

Коректор: О.А. КІЛІХЕВИЧ

03056, м. Київ,
вул. Політехнічна, 14,
корп. №16, кімната № 126

gazeta@kpi.ua
(044) 204-85-95

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.